

To vsakemu (*vragu*) občutno v živo kavsne,
Posebno temu (*vragu*), ki vzrok bil je bega
(*ki je druge pregovoril, naj Navarčana malo
pusté*)

On reče (*namreč tisti vrag*): to hoš plačal,
ta te šavsne!

(*To je: le čakaj, takoj te ujamem in zgrabim.*)

Pa strah je goljufa podkuril, da je bil
hitrejši nego vrag s perotmi: oni se je
potopil, vrag pa je moral frčati nazaj
tako, kakor odleti sokol sredi vode, kadar
mu je ušla raca v vodo. A vragi so
hudi. Za prvim vragom se je bil zapodil
tudi Tlačí-petač, »nevšečen take šale«

Togotno gre za onim poln pohlepa,
Da ravs in kavs priložnosti bi dale.

Tovarša on, mu bližnjega, zagrabi,
Obadva koj sta klonču (*klopčiču*) slična kepa,

Se vijeta na vse strani ostudno
Ter puhmeta v kipenje ko dve žabi.

Tako sta oba štrbunknila v smolo.
To ju je spametovalo, da sta drug dru-
gega izpustila. A iz smole priti ni bilo
lahko, ker so bile perotnice osmoljene.
Zaradi tega umevamo, kar pravi pesnik
dalje:

Barbariča (*Bradača*) prigodbe te so pekle,
Odpravi štir' osebe (*vrage*) plat na drugo,
Ki zdajci so na dana mesta tekle.
Se razdelé po sliki straž pred kugo,
Smoljake tam nabadajo drhala,
Trpeli ki so pražbe kruto tugo.
In tu predih! Zakrimo strašna žala.

Petnajst obhajilnih pesem

Cena 50 kr. Dobi se v »Katoliški bukvarni« v Ljubljani in pri J. Krajcu v Novem Mestu. —
Jako marljivi gospod skladatelj podaje 15 pesmij o sv. obhajilu, ki se lahko pojó v cerkvi.
Ker so melodije dosti prijetne in je harmonizacija lahka, zato jih bodo gospodje pevovodje kaj
dobro rabili. Radi torej priporočamo to zbirko in želimo, da bi gospod skladatelj na tej poti
se krepko dalje deloval.

„Glasbena Matica“ je razposlala te dni tri krasna dela:

Teoretično-praktična klavirska šola. Spisal Anton Foerster. Op. 40.
IV. zvezek. Cena 1 gld. 30 kr. V Ljubljani. Založila »Glasbena Matica«.

3 Ave Maria pro una voce cum organo aut harmonium composuit Antonius Nedved.
Suae carae uxoris sorori Balbinae Smolée dedicatum. Edidit »Glasb. Matica«. Labaci 1890.

Narodne pesni z napevi. Nabral v tuhinjski dolini Srečko Malenšek, četvero-
glasno postavil Fran Gerbič III. Na svetlo dala in založila »Glasb. Mat.« v Ljubljani 1890.

Ocenili bomo omenjena dela o priliki. Sedaj pa le najtopleje priporočamo »Glasb. Mat.«
in želimo, da bi nam kaka *spretna moč* redno poročala o napredovanju tega velevažnega in tako
delavnega zavoda. Urednik, dasi ima najboljšo voljo, ne more biti vsemu kos.

Tako končava nekoliko šaljivo pripove-
dovanje o vragih in o goljufu v 21. in
22. spevu. Kolika moč pesnikova se kaže
tu v kratkem vzgledu! Vse dogodbe in
osebe slika z določnimi črtami, vse je
»individuvalno«; celó posamezne vrage
označuje tako konkretno, da jih tudi
tebi tvoja domišljija stavi pred oči, kakor
bi jih videl. Stvar, katero obdeluje Dante,
je za poezijo posebno težavna. Kolika
nevarnost, da bi to opisovanje bilo po-
dobno drugemu opisovanju, vrag vragu,
pogubljenec drugemu pogublencu, svet-
nik drugemu svetniku; kolika nevarnost,
da bi bil nadčutne verske resnice spravil
v kak didaktični (poučni) spev! A že ta
mali vzgled kaže, kako obdeluje pesnik
svojo snov. Kako kratke in primerne
prilike, kako točni izrazi (katerih seveda
ni lahko poznati iz prevoda), kaka oblast
in spretnost v jeziku!

In takemu pesniku ni omejevalo kr-
ščanstvo obzorja, ni tlačilo njegovega
duha, ni ga tešilo in morilo, kakor to-
žijo nekateri ali celó mnogi novejši pes-
niki. Zakaj? Zato, ker je bil Dante pravi,
veliki pesnik, a ti so nezmožni, slabotni
pesniki. Ker nimajo one prirojene, stvar-
jajoče moči, katero mora imeti pravi
pesnik, one moči, s katero bi mogli
opevati krščanske ideje, zato se upirajo
krščanstvu in mečejo vanje svoje puščice:
s tem se priljubljuje čitateljem. (Dalje.)